

Retning, forekommer det mig, at man ogsaa maa gøre nogle Indrømmelser overfor dem, der kører med Automobil. Det ærede Medlem fremhævede særlig den Ændring, der foreslaas i § 20, 2det Stykke, hvorved det tillades Læger, Dyrlæger og Jordemødre, naar de færdes i Praksis, og Politiet i Funktion at færdes paa Bivejene. Der mente det ærede Medlem, at Afgørelsen burde henlægges til Sogneraadet. Jeg har en anden Anskuelse. Man vil nemlig se, at Formaålet med det, der omtales i § 20, 2det Stykke, er at komme Folk til Hjælp. Det er Læger, Dyrlæger og Jordemødre, det drejer sig om, og de bør virkelig have ubetinget Ret til i saadanne Tilfælde at køre paa Bivejene. Den Hastighed, med hvilken man kører paa Biveje, er ikke stor. Den er bibeholdt uforandret i Lovforslaget, idet den ikke maa overstige 15 km. Og her synes jeg, at Hensynet til, at man skal komme nødlidende til Hjælp, maa være afgørende. Endvidere forekommer det mig ogsaa rigtigt, at Politiet i Funktion faar Lov til at færdes paa Bivejene i Automobiler og paa Motorcykler. Jeg synes, at de sidste Dages Erfaringer viser, at det vilde være galt, hvis man spærrede af for Politiet og sagde, at det maa ikke komme ind paa Bivejene, naar det forfølger en Forbryder. — Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olufsen) mente, at man muligvis skulde kunne udvide denne Bestemmelse til ogsaa at gælde Øvrigheden, men der findes en almindelig Bestemmelse i § 1, der giver Justitsministeren Adgang til at give en saadan Tilladelse, og den vil kunne finde Anvendelse i saa Henseende.

Det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen) var ogsaa imod den Udvidelse af Natkørselen, der foreslaas. Jeg skal give de ærede Medlemmer Ret, der siger, at der er noget vist ulogisk i, at man nu udvider Tilladelsen til at køre om Natten fra den 15. April til den 1. Maj og fra den 15. August til den 15. September, men ikke længere. De ærede Medlemmer spørger, hvorfor man ikke maa køre om Natten den 14. April. Der findes selvfølgelig intet fyldestgørende Svar derpaa, men ved den Slags positive Bestemmelser maa der altid være en bestemt Grænse. Det gælder for en hvilken som helst Lov, man kan tage, hvilken man vil. Hvorfor skal en Retshandel, som man indgaar, naar man er 24 Aar og 364 Dage, være ugyldig, medens den er gyldig, naar man er 24 Aar og 365 Dage eller 25 Aar? Der skal være en bestemt Grænse. Med

Hensyn til Udvidelsen fra den 15. August til den 15. September vil jeg dog sige, at den er noget motiveret ved, at det er paa den Tid af Aaret, hvor Bilkørselen paa Landevejene, i alt Fald her paa Sjælland, er mest almindelig, og hvor det vilde volde det største Savn, om man ikke kunde benytte dem.

Dernæst havde det samme ærede Medlem en Indvending mod Udvidelse af Kørehastigheden, men hvis jeg forstod ham ret, var det dog ikke saa meget mod en Kørehastighed paa Landevejene af indtil 50 km, men derimod mod Kørehastigheden i København. Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) formentede ogsaa, at det var urigtigt at forhøje den tilladte Hastighed fra 15 km til 25, og paabe-raabte sig i saa Henseende en Skrivelse fra Politidirektøren til det ærede Udvalg, da Loven sidst var til Behandling. Denne Skrivelse er mig fuldt bekendt, men jeg er ganske uenig med det Ræsonnement, som Politidirektøren anstiller i Skrivelsen. Jeg mener, at det er ganske urigtigt, naar Politiet ved, at Automobilerne her i København faktisk kører med en Hastighed af 25 km, saa at ville skrive i Loven, at de ikke maa køre med mere end 15 km's Hastighed. Naar ethvert Menneske ved, at Automobilerne her i København saa at sige altid paa en Del af Strækningen kører med en Fart af 25 km, forekommer det mig urigtigt i en Lov at sige, at der ikke maa køres med mere end 15 km's Hastighed. At man sætter 25 km betyder ikke, at Farten vil blive større. Den Frygt, Politidirektøren har for, at Automobilerne, naar vi skriver, at de maa køre med 25 km's Hastighed, saa vil køre med 30, maaske 35 km's Hastighed, tror jeg er ganske ubegrundet. Jeg tror, at det vil blive Tilfældet, som det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) fremhævede. Her i København, tror jeg, at de vil vedblive at køre med den Fart, de nu kører med. Der er nemlig en vis Fare forbundet med at køre hurtigere ogsaa for dem, der kører i Automobil, og for dem, der kører den. Chaufførerne i København ved ogsaa meget vel, at der vil blive passet paa, og at de ved det mindste Uheld, der sker for dem, vil blive noterede, og der vises ingen Skaansel og bør efter min Formening heller ikke vises nogen Skaansel paa dette Omraade ved Eftergivelse af Bøder eller Erstatninger. Og de store Automobilkompagnier her i København er ogsaa meget strenge i deres Fordringer til, at Chaufførerne skal betale